

[Alfred Jensen.]

med Bonn om anbringelse af tyske militærdepoter i Jylland ikke alene var spørgsmålet om disse depoter, men også om, at man ikke ønsker depoter på dansk område.

Jeg tror, det ville have overmåde stor betydning, om man også tog fat på det militære samarbejde, der bag kulisserne etableres mellem Vesttyskland og Danmark, for at få en diskussion om problemerne, for at få regeringen til at udtale sig; det var derfor, vi fremsatte vort forslag til folketingsbeslutning. Det ville af hensyn til fremtiden, freden og Danmark være mere betimeligt, om man behandlede dette forslag og fra regeringens side autoritativt og stærkt udtalte sig i den retning, vi har skitseret i vort forslag.

I de planer, der ligger for det videre arbejde her i tinget, inden man tager ferie, er der ikke blevet plads til en sådan debat, og dog har vi i de senere år altid haft en udenrigspolitisk debat, inden vi sluttede af med den almindelige politiske debat ved tillægsbevillingslovens tredje behandling. Jeg ved ikke, om man har lov til heraf at slutte, at regeringen ikke ønsker at udtale sig om disse spørgsmål, at regeringen ønsker, det hele skal stå hen i det uvisse. I stedet for forbereder man sig på at videreføre den effektivisering af militærvæsenet, som ligger i det lovforslag, ministeren fremsatte i vinter, og som har været til første behandling. Tilsyneladende ligger det meget hårdt i udvalget, og vi får i hvert fald ikke lovforslaget til anden behandling her i tinget inden grundlovsdag.

Dernæst vil jeg sige, at det forekommer mig også, at erfaringerne med det frivillige element i hæren er af en sådan beskaffenhed, at man skulle være mere tilbageholdende, end regeringen er. Jeg erindrede ved første behandling af lovforslaget om en ny forsvarsordning om den fare, officerskorpset i Frankrig havde været for den demokratiske orden i Frankrig, og jeg kunne også have henvist til, at den socialdemokratiske presse slog fast, at nu skulle det dog understreges, at generaler og slige var demokratiets tjenere, og det måtte de indrette sig på.

Den debat, der har været om forsvarsets tjenestetid og om midler til militæret, vidner jo om, at officerer af højeste rang udtaler sig på samme linje som reaktionære

officerer i Frankrig har gjort, og det er ikke så underligt, at der også i Danmark har været røster, som har sagt: fyr dem! Det forstår man udmærket, fordi man ikke ønsker, at et militærvæsen, hvis ledende personer ustandselig kræver ind og kritiserer demokratiet, skal blive en fare for de goder, befolkningen har opnået, og man ønsker ikke, at de skal udnytte deres stilling til skade for folket. Derfor var det vel mere rimeligt, om der blev sagt et alvorsord til de kredse, der forsøger at spænde ben for det, der forberedes fra folketingets side, forsøger at spænde ben for den udvikling, som folket i Danmark ønsker.

Det ærede medlem hr. Lannung citerede Finanstidende, og det, som blev citeret derfra, er jo udtryk for den samme betænkelighed, som vi giver udtryk for. Det er ikke udtrykt i samme skarpe vendinger, men meningen med advarslen er jo ikke til at tage fejl af, og jeg mener, at regeringen burde tage hensyn hertil.

Hvis ministeren endelig er så ivrig efter at komme til at lave noget, forekommer det mig, at det var mere rimeligt, om man gennemførte de forbedringer for de værnepligtige, der gang på gang har været til debat, og som man jo har stillet i udsigt ville blive gennemført. Jeg ved ikke, om der vil ske en sådan gennemførelse. Jeg ved, at da vi stillede vort forslag i forbindelse med finanslovforslaget om gratis orlovsrejser, om gratis undermundering og vask og om visse andre goder for de menige soldater, blev det afvist fra alle sider. Vi har ikke noget imod, at noget sådant stemmes ned, hvis man alligevel gennemfører foranstaltninger. Det afgørende for os er ikke, hvem der får æren af det; det afgørende er, at man forbedrer de værnepligtiges stilling. Som sagt, jeg mener, at hvis ministeren virkelig havde trang til at lave noget, var det her, han skulle sætte ind.

Det vil altså sige, at vi kan ikke stemme for det foreliggende lovforslag, men må stemme imod.

Aksel Larsen: Jeg har et par bemærkninger om den sag, vi her har til behandling. Som begrundelse for lovforslaget siger den højtærede minister i sin fremsættelsestale bl. a. følgende:

„Af bemærkningerne til det her i tinget